

alle fået en del henvendelser fra slagterier, der praktiserer disse rituelle slagtninger, og de påstår jo nogenlunde hårdnakket alle sammen, at der sker en eller anden form for bedøvelse. Det vil vi meget gerne have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Vi mener også, at det er betimeligt, at vi afventer indstillingen i de redegørelser fra Dyreværnsrådet, som justitsministeren var inde, inden vi kommer med en endelig stillingtagen.

Men som sagt, vi er i princippet fuldstændig enige med forslagsstillerne.

Margrete Auken (SF):

Det er vi sådan set også i SF.

Vi har det problem, at især Dansk Folkepartis forslag er sovset ind i en så ubehagelig snask af racisme, at det er svært at gå ind og sige noget som helst pænt om det forslag. Det er så ubehageligt at læse. Men når det er sagt, så skal det jo ikke gå ud over dyrene, at de har fået sig sådan nogle tvetydige forsvarere i denne sag. Det kan ikke være dyrenes skyld, at det er gået sådan.

Vi mener faktisk også hos os, at vi kun kan have et sæt regler i dette land. Vi kan ikke have to sæt regler. Hvis det ikke er dyrplageri, så skal alle have lov at gøre det. Og hvis det er dyrplageri, så kan det ikke nytte noget, at vi leverpostejdanskere er de eneste, der ikke må. Argumentet med, at så importerer man bare, har vi jo også brugt i en række andre tilfælde. Det håber jeg altså ikke regeringen vil bruge i sådan nogle sammenhænge her: At fordi det foregår andre steder, så skal vi også gøre det.

Jeg vil nok sige, at det, som især bekymrer mig, er det brev, jeg går ud fra at alle har fået fra Kuwaits ambassadør, som vil gøre opmærksom på, at vi kan miste store eksportmarkeder, hvis vi ikke eventuelt går med til, at bedøvelse helt forsvinder også fra de muslimske slagtninger. Det er altså meget, meget uheldigt, at man går ind og siger, at der er to sæt regler i dette land.

Hvis Det Mosaiske Troessamfund kan overbevise os om, at det ikke er dyrplageri, så er det fint nok for mig, så skal det være tilladt, men så skal det være tilladt for alle. Det må være vores udgangspunkt i denne sag, og indtil videre har det jo været reglen i Danmark, at dyr skal bedøves. Der har været nogle formuleringer, som jeg meget gerne vil tilslutte mig, om, at ved langsom død skal dyret være bedøvet.

Jeg vil også kommentere argumentet med at henvise til, hvad der måtte stå i Femte Mosebog. Hvis vi tog Femte Mosebog og alt det, der står i

den, så tror jeg ikke, der er ret meget andet, vi uden videre vil overtage i dag.

Hvis der er ting i det, som vi vil overtage, så overtager hele det danske samfund det. Vi kan ikke have to sæt moralregler i dette Folketing og dette samfund. Derfor vil vi også fra SF's side sige, at nu må vi se, om vi kan finde frem til, hvad der er af belæg for, at vi ikke skulle være dyrplagere eller skulle være dyrplagere. Og så er det dyrene, vi tager hensyn til, for denne lov handler om dyrene, på samme måde, som vi også har snakket om med mennesker. Man kan sige, mennesker har forrang for dyr. Det vil jeg godt gå med til, men ikke så meget, at vi siger, at vi vil rime vores frisind på dyrenes bekostning; så kan man gøre det på sin egen bekostning, det er noget mere sømmeligt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil sige, jeg synes, det er ganske utroligt, hvad man kan slippe af sted med at sige fra Folketingets talerstol, og jeg vil godt tilbagevise fru Margrete Auken og sige, at det var en ufor-skammet, uanstændig bemærkning, som jeg naturligvis skal tage afstand fra, og så gider jeg i øvrigt ikke beskæftige mig mere med fru Margrete Auken.

Så vil jeg godt sige til fru Else Marie Mortensen, at jeg synes, man skal forholde sig til, hvad der står i selve forslaget. Det er jo sådan – det ved jeg i hvert fald – at udvalget rent faktisk er blevet inviteret til at se et fjerkræslagteri. Det synes jeg, vi skal tage imod, og jeg synes, det er fint, at man kan få lov til at se det. Det, der jo er problemet – og det er så til hr. John Vinther, der gerne lige vil finde ud af, hvordan det her fungerer – er, at rituelle slagtninger uden bedøvelse på store dyr finder sted på NV-OX i Slagelse, og det er stort set lukket land.

Jeg har provokeret så meget, at jeg får lov at komme og besøge det, men min vurdering er, og det, jeg har hørt, er, at ingen i øvrigt kan få lov at komme ind og se det. Hvordan vil man så bære sig ad med det? Vil man stadig væk bare indhente udtalelser fra såkaldte eksperter?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er da ganske enig i fru Margrete Aukens bemærkninger om racisme, og det skal jeg være med til at dokumentere, når jeg skal holde min ordførertale.